

PSALMVS PRIMVS.

ARGVMENTVM PSALMI.

A HOMINIS iusti pietatem ac felicitatem hoc psalmo Propheta admiratur, prædicat & extollit, simulq; de impiorum infelicitate ac diuersitate adijcit: atq; ita nobis piorum & impiorum discrimen paucis verbis luculentissimè ob oculos exponit.

VSVS HVIUS PSALMI.

Est autem Psalms huius vsus ad id destinatus, vt animi piorum in pietatis studio, obedientia ac religione Dei confirmetur: ne quo pacto temporaria impiorum prosperitate conspecta, ἀδιαφορία illam animo concipiant, qua ratio humana nihil discriminis coram Deo inter iustum & impium esse statuit: ideoq; vanum eum esse iudicat, qui legi ac verbo Dei studet: eos verò beatos prædicat, qui, quibuscunque modis fieri potest, ingenio suo obsecundant. quæ tentatio & infrà Psal. 73. & Hier. 12. & Malach. 3. retunditur.

DISPOSITIO PSALMI.

Sunt verò Psalms huius tres partes. Prima, Vates iusti hominis felicitatem ac pietatem, versibus 1. 2. & 3. prædicat.

Secunda, diuersam impiorum sortem, vers. 4. & 5. subiungit.

Tertia, rationem præmissæ utriusque iustorum & impiorum sorti conuenientem, versu vltimo adijcit.

PRIMA PSALMI PARS.

BEATVS ille vir, qui non ambulat in consilio impiorum, & in via peccatorum non stat, & in sede derisorum non sedet. VERS. 1.

LECTIO.

Græcus, & vulgata Latina, & reliqui tam veteres quàm recentiores, in præterito legunt, quæ ego verti in præsentem. Deinde Græcus vertit, ἰνὶ καθέδρῃ κακοῦ: id est, in sede pestilentiarum. Et vulg. Latin. In cathedra pestilentia. Hieronymus, In cathedra derisorum.

EXPLANATIO.

B Duo facit hoc versu Propheta. Primum, quasi post diuinam & intensam hominis iusti contemplationem & admirationem, exclamatione quadam in celebrationem ac prædicationem illius prorupit, dicens: *Beatus ille vir*, &c. Ita quippe non simpliciter dixit, *Beatus vir*: sed, *Beatus ille vir*, וְיָשָׁר אִישׁוֹ. Est enim hoc loco *he*, nota emphatica. Hac exclamatione non tam iusti felicitatem in se, quàm studium illud pietatis, quo iustus est præditus, commendat & extollit: sicut & **C**H**R**I**S**T**V**S, cum dicit: *Beati pauperes spiritu, beati pacifici, beati mites, beati mundo corde*, &c. non simpliciter fidelium felicitatem prædicat, sed animos humiles, pacificos, mites ac sinceros celebrat. Et cum dicit: *Beati oculi qui vident quæ vos videtis*: non de oculorum felicitate, sed de temporis illius gratia & salute differit: quæ tanta sit, vt meritò beati sint, quibus hanc contueri, agnoscere & amplecti datum sit. Ita & hoc loco Propheta, cum propositum esset ipsam iusti hominis erga Deum pietatem, fidem ac religionem extollere, in hanc vocem prorupit, vt *eum virum*, qui ita sit affectus, *beatum esse* proclamet.

Deinde pietatem illius, ob quam beatus sit, describit: quo videlicet animo erga **D**E**V**M sit præditus, quàm omnem impietatem detestetur, diuinique sese voluntati accommodet. Quoniam autem studium hoc **D**E**I** in his duobus consistit: primo, vt quæ **D**E**O** displicent auersemur: altero, vt quæ illi probantur, cupidè amplectamur: vtramque istam pietatis partem hoc ordine distinxit, vt primum in iusto prædicet, quòd impiorum qualecunque commercium sedulo fugiat: ac tum demum versu altero subiiciat, quanta sedulitate diuinæ voluntati noctes atque dies studeat.

Dicit itaque: *Qui non ambulat in consilio impiorum, & in via peccatorum non stat, & in sede derisorum non sedet*. Ebræus, vt hoc obiter admoneam, verba hæc *ambulandi, standi, ac sedendi*, in forma præteriti temporis posuit: vt *pote, ambulauit, stetit, sedit*. verùm interpreti huius linguæ curandum est, vt relicta illius consuetudine, magis sensum quàm formas verborum exprimat. Solet enim illis verbis vel præteriti vel futuri temporis etiam tum vti, quando res ipsa de qua loquitur, nec præterita, nec futura est, sed præsens. Caret nanque præsentis temporis forma, cuius loco aliquando participijs vtitur. Visum est igitur hoc loco sic reddere: *Qui non ambulat, non stat, non sedet*. Non enim de præterito aliquo pietatis studio sed de eo quod iustis est perpetuum, loquitur. Sed vt ad propositum reuertamur, de actionib. *ambulandi, standi ac sedendi*, item *consilij, viae ac sedis*, quæcunque impiorum cogitata & facta, & ipsam quoque securitatem qua in impietate sua perseverant: hoc est, omnem impiorum vitam & conuictum complexus est: vt admoneat, omnium impiorum vitam abominationem esse iusto homini, ita vt nec ambulare, nec stare, nec sedere cum illis sustineat.

Vocat autem eos, quorum commercium vir iustus auersatur, וְשַׁעֲרֵי הַטְּמֵאִים וְלִצְיָיִם: id est, *impior, peccatores ac derisores*: non quòd alij ex illis sint impij, & alij peccatores, ac rursus alij derisores, cum sint iidem: sed quòd his nominibus visum sit impietatem illorum vniuersam, & animi & vitæ,

& omnis